

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/190/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714205047
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714205047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporkyni: V. A.Á., N.. XX.XX.XXXX, A. D. XXXX, X., občianka, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, zast. advokátom JUDr. Petrom Masarovičom, AK so sídlom Park Angelinum 2, Košice ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, o zaplatenie 1.205,55 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne na účet jeho právneho zástupcu vedený v Č., P.B., W. K., Č. Ú.: XXXXXXXXXX/XXX0 náhradu trov právneho zastúpenia v sume 69,45 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 18.8.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 1.205,55 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z sumy 1.205,55 eur od 18.12.2013 do zaplatenia z titulu nesplatenia úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 21.5.2010, trovy konania, trovy právneho zastúpenia.

Navrhovateľ i vedľajší účastník sa z pojednávania ospravedlnili, súhlasili konať bez ich prítomnosti. Súd na pojednávaní 2.4.2015 pripustil v zmysle návrhu navrhovateľa zmenu petitu, ktorým žiadal uložiť povinnosť odporkyni zaplatiť mu sumu 1205,55 eur spolu s úrokom z omeškania ročne 5,25 % od 19.12.2013 až do zaplatenia, náhradu trov konania (súdny poplatok 72 eur), trovy právneho zastúpenia v sume 166,12 eur vrátane DPH.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval. Odporkyňa s návrhom nesúhlasila, súhlasila písomným vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jej strane. Vedľajší účastník na strane odporkyne žiadal zamietnuť celý návrh.

Súd vykonal dokazovanie žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 21.5.2010, zmluvnými dojednaniaми zmluvy o revolvingovom úvere, kartou klienta, oznámenie o zosplatnení zo dňa 06.11.2013, oznámením navrhovateľa o schválení úveru zo dňa 21.5.2010, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka, vyjadreniami odporkyne, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

Navrhovateľ ako právnická osoba uzatvoril podľa vyjadrenia samotného navrhovateľa a ním predložených listinných dôkazov s odporkyňou ako spotrebiteľom dňa 21.5.2010 zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej súčasťou sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „ZdZoRÚ“). Na základe predmetnej zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 1500 eur (takáto suma je uvedená v samotnej zmluve). Zmluvné strany si dohodli mesačnú splátku istiny 80,37 eur vždy k 24. dňu v mesiaci, počet splátok 42, RPMN za úver 69,21 %, ročnú úrokovú sadzbu 70,01 %, priemernú RPMN za úver 51,49 %.

Z obsahu oznámenia navrhovateľa o schválení úveru dlžníkovi z 21.5.2010 súd zistil, že predmetné oznámenie je podpísané len navrhovateľom a sú v ňom okrem iného uvedené i údaje: dátum splatnosti prvej splátky: 24.6.2010, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 24.11.2013.

Z obsahu karty klienta z 19.12.2013 doloženej navrhovateľom mal súd preukázané, že dňa 21.5.2010 bola odporkyňa reálne vyplatená jednorázovo suma 1.284,25 eur, celkovo odporca zaplatil sumu 2.491,47 eur. Túto sumu súdu potvrdil navrhovateľ už v samotnom návrhu.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa sa odporkyňa dostala do omeškania s úhradou splátok už pri splátke č. 16. Odporkyňa do okamžitej splatnosti úveru zaplatila celkovo 2.491,47 eur. Nakoľko bola odporkyňa v omeškaní s zaplatením splátky č. 13 o viac ako tri mesiace, navrhovateľ si podľa § 565 OZ uplatnil právo na okamžitú splatnosť úveru. Navrhovateľ listom z 06.11.2013 oznámil dlžníkovi zosplatnenie celého úveru od uplynutia 15 dní od doručenia tohto oznámenia. Navrhovateľ v návrhu uvádzal, že po zosplatnení mal dlžník uhradiť celkovo 1205,55 eur dňa 18.12.2013. Súd si z toho ustálil, že bol úver zosplatnený k dňu 18.12.2013. Doposiaľ zvyšnú sumu neuhradila, preto si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania.

Odporkyňa k veci na pojednávaní uviedla, že úver splácala, pokiaľ vládala. V súčasnosti poberá čiastočný invalidný dôchodok po 216,10 eur mesačne. Býva v podnájme s priateľom a za podnájom platí mesačne 300 eur. K veci uviedla, že už keď nezaplatila len jednu splátku, tak na ňu navrhovateľ vyvíjal nátlak vo forme, že ju navštívili 4 poslani pánom Q., s ktorým uzatvárala zmluvu.

Z obsahu zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere súd zistil, že v článku 19, bod. 19.9. je uvedené, že zmluva sa uzatvára podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Vedľajší účastník doručil súdu 7.9.2014 oznámenie o vstupe do konania na stranu odporkyne, žiadal poslať návrh s prílohami.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom písomnom vyjadrení (doručenom súdu 17.12.2014) odvolal na ustanovenia § 53 ods. 1,2 OZ, § 54 ods. 1 OZ, § 37 OZ, § 457 OZ, zákon č. 250/2007 Z. z., § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. V rámci vyjadrenia uviedol, že zo zmluvy je možné len predpokladať, že odporkyňa bol poskytnutý úverový limit 1500 eur, ktorý mal uhradiť v 42 mesačných splátkach vo výške 80,37 eur. Ako dodatočný náklad je podľa jeho názoru potrebné k poskytnutému úveru pripočítať 215,75 eur, ktorú odporkyňa uhradila pri podpise zmluvy. Je toho názoru, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania podlieha § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a z. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Právny zástupca konštatoval, že medzi účastníkmi konania bola dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, čo preyšuje niekoľko násobne úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných peňažnými ústavami, lebo v máji 2010 sa pohybovali okolo 15 % ročne. Takéto dojednanie považuje za poskytnutie úžerníckych úrokov, za rozpor s dobrými mravmi a preto za neplatné. Ďalej k veci uviedol, že splnomocnenom navrhovateľa a odporcom bola spísaná žiadosť o poskytnutie úveru a následne žiadosť podpísala odporkyňa. V bode 6 je uvedené, že sa nemá vyplňať, t.j. v čase uzatvorenia zmluvy - žiadosti nebola táto časť vyplnená. Odporkyňa došlo oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere s dátumom 21.5.2010, ale oznámenie je podpísané odporkyňou. Z toho mu jasne vyplýva, že účastníci konania neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na to, že zmluva neobsahuje ani náležitosť dané § 9 ods. 2 písm. j), k), F), čo spôsobuje s odkazom na § 11 ods. 1 písm. a) bezúročnosť poskytnutého úveru. Taktiež poukázal na to, že je nesprávne uvedená výška RPMN v zmluve. celé konanie navrhovateľa v závere hodnotí ako nekalé obchodné praktiky. Zo zmluvy nie je podľa jeho názoru možné jednoznačne určiť predmet a obsah zmluvy, preto je nutné považovať zmluvu za neurčitý právny úkon a teda podľa § 37 ods. 1 OZ za neplatný právny úkon. Žiadal návrh zamietnuť. Uplatnil si trovy právneho zastúpenia v sume 138,90 eur počítajúc odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 61,41 eur (z tarify 1205,55 eur). Uplatnil si odmenu za 2 úkony právnej služby 2 x 61,41 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie) a 2 režijné paušály po 8,04 eur.

Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. k 21.5.2010, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b), zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1, 2,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný k dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. 21.5.2010), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Nakoľko mal súd preukázané, že odporkyňa reálne vyčerpala jednorázovo úver v sume 1.284,25 eur dňa 21.5.2010, t.j. v čase účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, súd v tomto konkrétnom prípade aplikoval ustanovenia tohto právneho predpisu práve na čerpanie úveru.

Ustanovenia zákona č.126/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 126/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení v Občianskom zákonníku.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od

dlužníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom konania je zaplatenie 1205,55 eur spolu s úrokom z omeškania ročne 5,25 % od 19.12.2013 až do zaplatenia z titulu nesplatenia úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 21.5.2010. Vzhľadom na preukázanú skutočnosť, že dlžníkovi bol úver poskytnutý jednorázovo a to reálne vo výške 1.284,25 eur a nevyužil revolving, súd si predmetnú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a nie revolvingovú zmluvu.

Súd sa najprv vyporiadal s tým, či medzi navrhovateľom a odporkyňou bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah, lebo zmluva bola uzatváraná s fyzickou osobou ako spotrebiteľom. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 21.5.2010, na základe ktorej jej preukázateľne podľa karty klienta poskytol úver 1.284,25 eur pri dohodnutej mesačnej splátke 80,37 eur, v počte 42 splátok. V zmluve bol síce uvedený úverový limit 1500 eur, ale navrhovateľ reálne preukázal len poskytnutie sumy 1.284,25 eur. Podľa vyjadrenia navrhovateľa a aj doloženej karty klienta mal súd preukázané, že odporkyňa uhradila celkovo sumu 2.491,47 eur, teda viac než vyčerpala.

Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva dňa 21.5.2010. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Navrhovateľ konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporkyňa zmluvu uzatvorila ako spotrebiteľ, lebo pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy vystupoval ako fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, spotrebiteľský úver im bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe týchto myšlienkových pochodov si súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Z obsahu zmluvy z 21.5.2010 si súd ustálil, že v nej nebol v zmysle § 9ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. jasne a určite vymedzený počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov. Bola uvedená len výška mesačnej splátky. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. a to ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivých splátok, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá priamo do mesačnej splátky. Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. Súd preto odčítaním zaplatenej sumy 2.491,47 eur od reálne vyčerpanej celkovej sumy 1.284,25 eur zistil, že odporkyňa uhradila vyššiu sumu, než mu bola reálne preukázateľne fyzicky poskytnutá. Nakoľko na úver je potrebné obligatórne prihliadať ako na bezúročný a bez poplatkov, a odporkyňa preukázateľne uhradila viac, preto súd návrh zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bola úspešnou odporkyne, ktorý si žiadne trovy konania neuplatnil, preto mu súd ani žiadne nepriznal.

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, súd sa vypořiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len EŠLP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú : a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevýši 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 7.9.2014, pričom odporkyňa v oznámení označil len ako „A. V. a uviedol spisovú značku, žalovanú sumu a žiadal zaslať návrh s prílohami. V tejto súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporkyne dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporkyňa nekontaktoval. Následne sa

vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporkyňou, v prospech ktorej chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje vyčísľuje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Súd posudzoval i samotný obsah vyjadrenia a argumentácie právneho zástupcu.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 69,45 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka správne vyčísľil odmenu za jeden úkon 61,41 eur počítajúc ju z tarifnej hodnoty 1205,55 eur. Suma 69,45 eur pozostáva z: 1/ odmeny za jeden úkon právnej služby 61,41 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom); 2/ jeden režijný paušál 8,04 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal poslať trovy právneho zastúpenia na účet vedený v Č., P.B., W. K., Č.: XXXXXXXXXX/XXXX.

Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (t.j. vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ, plnenie titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere) už po roka rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporcu okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Súd pri svojich myšlienkových pochodoch vychádzal tiež z toho, že je jeho povinnosťou v rámci súdnej kontroly v konaní , v ktorom sa veriteľ domáha plnenia skúmať titul (zmluvu), o ktorý sa jeho nárok opiera.

Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, pričom v rámci prvej porady mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v tomto konaní resp. prefabrikovaný vzor vyjadrenia, do ktorého by si vedľajší účastník doplnil číslo revolvingovej zmluvy, dátum jej uzavretia, žalovanú sumu, dátum oznámenia o zosplatnení, sumu reálne uhradenú odporkyňou, dátum doručenia zásielky - ide o údaje zhruba na pol strany. Vychádzajúc z samotného obsahu vyjadrenia súd zistil, že zväčša ide o prefabrikovaný vzor vyjadrenia, kde sa dopĺňajú len údaje ako sú vymedzené o vetu vyššie. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v časti samotného vyjadrenia súd hodnotí za nehospodárne.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy v časti vyjadrenia neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa

doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.